2006. október 24., kedd

8. hangsúlyozza, hogy a harmadik országokban hatályos GAAP-ok fejlődése nem szabad, hogy kizárólag technikai kérdés legyen, de figyelembe kell venni gazdasági és szabályozási kérdéseket is;

9. kéri a Bizottságot, hogy a befektetők védelmének biztosítása érdekében dolgozza ki az ekvivalencia meghatározását, amely magában foglalja a harmadik országokban az IFRS hatálya alá tartozó európai kibocsátók tekintetében előírt megfelelési szabályok, valamint a harmadik országok számviteli szabályai és az IFRS közötti eltérések részletes és objektív elemzéséhez szükségesnek tartott követelmények következetes alkalmazását;

10. úgy véli, hogy amennyiben 2009. január 1-ig nem születik megállapodás az IFRS és az Egyesült Államokban érvényes GAAP-ok közötti megfelelésről a (9) bekezdésben foglaltak szerint, az Európában működő amerikai vállalkozásoknak teljes egészében az IFRS-t kell alkalmazniuk; kéri az Unió többi érintett hatóságát, hogy ilyen értelemben foglaljon állást;

11. elégedetlenségét fejezi ki amiatt, hogy a folyamat ilyen késői szakaszában új intézkedéseket hoztak a szakmai értékpapírok további két évre szóló mentesítéséről, és azokat nem tartja megfelelőnek;

12. elfogadja a végrehajtási intézkedéseket, amennyiben a Bizottság figyelembe veszi a fenti pontokat;

13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint az Európai Értékpapír-piaci Szabályozók Bizottságának.

P6_TA(2006)0437

A női bevándorlás, a női bevándorlók szerepe és helye az EU-ban

Az Európai Parlament állásfoglalása a női bevándorlásról: a női bevándorlók szerepe és helye az Európai Unióban (2006/2010(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az ILO (Nemzetközi Munkaügyi Szervezet) migráns munkavállalókról szóló egyezményére (1949), a visszaélésekre alkalmat adó körülmények között történő munkaerő-vándorlásról, a migráns munkások egyenlő esélyeinek előmozdításáról és a velük való bánásmódról szóló ILO-egyezményre (1975) és a migráns munkások és családtagjaik jogainak védelméről szóló ENSZ-egyezményre (1990),

– tekintettel az emberkereskedelem, különösen a nő- és gyermekkereskedelem megakadályozásáról, visszaszorításáról és megbüntetéséről szóló jegyzőkönyvre (2000) és a migránsok szárazföldön, tengeren és légi úton való csempészete elleni jegyzőkönyvre (2000), amely két jegyzőkönyv az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét egészíti ki,

– tekintettel a menekültek helyzetére vonatkozó egyezményre (1951) és annak a menekültek helyzetére vonatkozó jegyzőkönyvére (1967),

– tekintettel a világnépesedés helyzetéről szóló ENSZ-jelentésre (2006): „A remény útja: Nők és a nemzetközi migráció”,

– tekintettel a harmadik országok emberkereskedelem áldozatává vált vagy az illegális bevándorlás megkönnyítésére irányuló cselekményekkel érintett, a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködő állampolgárai részére kiállított tartózkodási engedélyről szóló, 2004. április 29-i 2004/81/EK tanácsi irányelvre ([1]),

– tekintettel az EK-Szerződésnek a megkülönböztetés leküzdéséről szóló 13. cikkére,

– tekintettel az EK-Szerződés 63. cikkére, amely hatáskörrel és illetékességgel ruházza fel a Közösséget a bevándorlás és a menekültügy területén,

([1]) HL L 261., 2004.8.6., 19. o.

– tekintettel az Európai Tanács 1999. október 15–16-i tamperei ülésének, 2001. december 14–15-i laekeni ülésének, 2002. június 21–22-i sevillai ülésének, valamint 2003. június 19–20-i theszaloniki ülésének elnökségi következtetéseire, amelyek hangsúlyozták az együttműködés és az információcsere – különösen a vonatkozó politikák nemzeti és európai uniós szinten történő koordinációjának fokozása céljából történő – kialakításának fontosságát a nemzeti integrációs kapcsolattartó pontok nemrégiben létrehozott csoportjával összefüggésben,

– tekintettel „A gazdasági migráció kezelésének európai uniós megközelítéséről" című bizottsági zöld könyvre (COM(2004)0811),

– tekintettel „Az európai migrációs hálózat jövőjéről" című bizottsági zöld könyvre (COM(2005)0606),

– tekintettel „A bevándorlásról, az integrációról és a foglalkoztatásról" című bizottsági közleményre (COM(2003)0336),

– tekintettel a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása" keretprogram 2007–2013. közötti időszakra történő létrehozásáról szóló bizottsági közleményre, a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása" általános programon belül az Európai Menekültügyi Alap 2008–2013 közötti időszakra történő létrehozásáról szóló, a Külső Határok Alap 2007–2013 közötti időszakra történő létrehozásáról szóló, az Európai Visszatérési Alap 2008–2013 közötti időszakra történő létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatokra irányuló, módosított javaslatokra, és a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása" általános programon belül a Harmadik Országok Állampolgárainak Beilleszkedését Segítő Európai Alap 2007–2013 közötti időszakra történő létrehozásáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatra (COM(2005)0123),

– tekintettel „A migráció és a fejlődés kapcsolata: az EU és a fejlődő országok közötti partnerségre vonatkozó egyértelmű iránymutatások" című bizottsági közleményre (COM(2005)0390),

– tekintettel a „Harmadik országok állampolgárainak az Európai Unióban történő beilleszkedése keretrendszerének közös programja" című bizottsági közleményre (COM(2005)0389),

– tekintettel a „Politikai terv a legális migrációról" című bizottsági közleményre (COM(2005)0669),

– tekintettel a „Kiemelt intézkedések válaszul a migráció kihívásaira: A Hampton Court utáni első nyomon követő intézkedések" című bizottsági közleményre (COM(2005)0621),

– tekintettel „A harmadik országokkal a migráció és a menekültügy területén történő együttműködésről szóló tematikus program" című bizottsági közleményre (COM(2006)0026),

– tekintettel a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvre [1],

– tekintettel a menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról szóló, 2003. január 27-i 2003/9/EK tanácsi irányelvre [2],

– tekintettel a családegyesítési jogról szóló, 2003. szeptember 22-i 2003/86/EK tanácsi irányelvre [3],

– tekintettel a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-i 2003/109/EK tanácsi irányelvre [4],

– tekintettel a harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelvre [5],

[1] HL L 180., 2000.7.19., 22. o.
[2] HL L 31., 2003.2.6., 18. o.
[3] HL L 251., 2003.10.3., 12. o.
[4] HL L 16., 2004.1.23., 44. o.
[5] HL L 304., 2004.9.30., 12. o.

2006. október 24., kedd

– tekintettel a bevándorlásra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2005)0375),

– tekintettel a bevándorló közösségeknek Európában a többnyelvű iskolák és a többnyelvű oktatás révén történő integrációjáról szóló 2005. október 13-i állásfoglalására ([1]),

– tekintettel a jogszerű és jogszerűtlen bevándorlás közötti kapcsolatról és a bevándorlók beilleszkedéséről szóló 2005. június 9-i állásfoglalására ([2]),

– tekintettel a bevándorlásról, integrációról és foglalkoztatásról szóló bizottsági közleményről szóló, 2004. január 15-i állásfoglalására ([3]),

– tekintettel az Európai Unióban kisebbségi csoportokhoz tartozó nők helyzetéről szóló 2004. március 9-i állásfoglalására ([4]),

– tekintettel az Európai Tanács által 2004. november 4-én elfogadott hágai programra, amely a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben a 2005–2010 közötti időszakban teljesítendő célokat tűzte ki,

– tekintettel a 2004. november 9-én Groningenben tartott informális miniszteri találkozóra, amelyen első alkalommal találkoztak az integrációs politikáért felelős miniszterek,

– tekintettel az Európai Unió Tanácsa által 2004. november 19-én elfogadott közös integrációs alapelvekre, amelyek az ajánlások olyan összefüggő rendszerét képviselik, aminek az Európai Unió integrációs politikájának alapját kell képeznie,

– tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre, valamint az Európai Unió alapjogi chartájára, és különösen annak 18., 20., 21. és 22. cikkére,

– tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,

– tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A6-0307/2006),

A. mivel a női bevándorlók száma – amely az összes bevándorló hozzávetőleg 54%-át teszi ki – folyamatosan növekszik az EU-ban, és a kategóriák egyre szélesebb körét fedi le (gazdasági migráció, katasztrófák miatti bevándorlás, családegyesítés, politikai menekültek vagy a fegyveres konfliktusok elől menekülő személyek, jogellenes bevándorlás, menedék);

B. mivel nem létezik megfelelően szervezett és koordinált európai bevándorlási politika, valamint az Uniónak és tagállamainak a harmadik országokkal együttműködve kell kialakítania a bevándorlás szabályozására irányuló politikát;

C. mivel a női bevándorlók rendszerint jelentős problémákkal kerülnek szembe a beilleszkedés során, elsősorban a munkaerőpiachoz való hozzáférés nehézségével, az alacsony foglalkoztatási aránnyal és a magas munkanélküliségi rátákkal, szociális vagy gazdasági védelmet sok esetben nem biztosító, ideiglenes vagy rosszul fizetett állásokkal, illetve a „szürkegazdaság" ágazataiban való és nem bejelentett foglalkoztatással, korlátozott nyelvi képességekkel, az alap- és különösen a felsőfokú oktatásban való alacsony részvétellel, a befogadó ország társadalmi, politikai, szakszervezeti és kulturális életében történő korlátozott részvétellel, szegénységgel és társadalmi kirekesztéssel; mivel ennek ellenére semmiképpen sem elhanyagolható számú, a saját országában a felsőoktatási rendszerben képesítést szerzett fiatal nő érkezik az Európai Unióba, hogy szakképesítést kevéssé igénylő munkát – például házimunkát – végezzen a saját országukban magas női munkanélküliségi arány, valamint a képességeiknek és szakképzettségüknek megfelelő szakmákban és állásokban kapható alacsony fizetések miatt;

D. mivel a női bevándorlókat gyakran éri súlyos diszkrimináció a házastársuk jogállásától függő egyénekként a 2003/86/EK irányelv alapján (nem autonóm jogállás, a munkaerőpiachoz való korlátozott hozzáférés, megözvegyülés, válás stb. esetén bizonytalan tartózkodási jogállás), illetve a származási országukból magukkal hozott, valamint a befogadó országban uralkodó mentalitás, valamint negatív sztereotípiák és gyakorlatok miatt; megjegyzi továbbá, hogy egyes bevándorlói közösségekben olyan kritikus problémákkal szembesülnek, mint a kirekesztődés, a kényszerházasságok, a női nemi szerv megcsonkítása és az úgynevezett becsület védelmében elkövetett bűncselekmények;

([1]) HL C 233. E, 2006.9.28., 121. o.
([2]) HL C 124. E, 2006.5.25., 535. o.
([3]) HL C 92. E, 2004.4.16., 390. o.
([4]) HL C 102. E, 2004.4.28., 497. o.

E. hangsúlyozva azt, hogy számos esetben a női bevándorlóknak a társadalomba történő integrációja határozza meg a bevándorlóktól leszármazó állampolgárok második és harmadik generációi tagjainak integrációját,

F. mivel a női bevándorlók nagyobb mértékben vannak kitéve – mind pszichológiai, mind pedig fizikai – bántalmazásnak vagy pénzügyi és jogi függőségük miatt, vagy pedig amiatt, mert a jogállással nem rendelkező női bevándorlók kiszolgáltatottabbak a munkahelyi bántalmazásnak és szexuális kizsákmányolásnak, valamint az emberkereskedelemnek; mivel a nem rendezett jogállású női bevándorlók esetében a jogállásnak a tartózkodásuk helye szerinti állam területén belüli hiánya különösen kiteszi őket annak a veszélynek, hogy esetleg megtagadják alapvető jogaikat, továbbá ugyanezen oknál fogva gyakrabban válnak a megkülönböztetés és a mindennapos erőszak áldozataivá;

G. mivel az integráció egy olyan kétirányú folyamat, amely feltételezi egyrészt a női bevándorlók részéről a befogadó társadalomba történő integrációért való felelősségvállalásra vonatkozó hajlandóságot, másrészt pedig az EU-s polgárok részéről a női bevándorlók elfogadására és integrálására vonatkozó hajlandóságot; mivel ezzel kapcsolatban mind a bevándorlók, mind pedig a befogadó társadalmak magatartási mintáit befolyásoló, valamint mindkét oldal forrásait mozgósító integrált intézkedéseket kell tervbe venni és végrehajtani minden érintett szinten; mivel ez a kétirányú folyamat kölcsönös – a befogadó társadalom és a bevándorlók számára jogokból és kötelezettségekből álló – kötelezettségvállalást tesz szükségessé;

H. mivel a bevándorlók integrációjára vonatkozó nemzeti politikákat értékelő legfrissebb jelentések szerint úgy tűnik, hogy a társadalmi nemek dimenzióját nem vették következetesen figyelembe sem a harmonizált politikák, sem az adatgyűjtés szintjén;

I. mivel az emberi jogoknak a női és leánygyermek bevándorlókkal szemben az ún. becsület védelmében elkövetett bűncselekmények, a kényszerházasságok, a női nemi szervek csonkítása vagy más jogsértések formájában elkövetett megsértései nem indokolhatók kulturális vagy vallási alapon, és ezeket semmilyen körülmények között nem szabad eltűrni;

J. mivel a 2007–2013-as időszakra szóló, új pénzügyi keret nemcsak a bevándorlók integrációját szolgáló meglévő programok és alapok megerősítését írja elő, hanem olyan új kezdeményezéseket is, mint például a szolidaritásra és a migrációs áramlások kezelésére vonatkozó keretprogram (amely magába foglalja a harmadik országok állampolgárai számára létrehozott Beilleszkedési Alapot, a Külső Határok Alapot és a Menekültügyi Alapot), amely programba be kell építeni a nemek közötti egyenlőség vonatkozásait és a női bevándorlók lehető legjobb integrációját;

K. mivel megfigyelték, hogy számos kapcsolat van a nőkereskedelem és a gazdasági migráció között,

1. úgy véli, hogy az Európai Unió fejlesztési és szociális kohéziós politikájának hatékony befogadási és integrálási politikát kellene megvalósítania a bevándorlók, különösen a női bevándorlók tekintetében, akik ma az EU-ba egyre különfélébb okok miatt (gazdasági, menekült, menedék, családegyesítés) bevándorlók többségét jelentik; üdvözli a Bizottság kezdeményezését, miszerint iránymutatásokat kellene közzétenni a „harmadik országok állampolgárainak az EU-ba történő integrálását célzó közös keretprogramra” vonatkozóan, hangsúlyozva, hogy minden intézkedésnek figyelembe kell vennie a nemek sajátos jellegét és a nők helyzetét;

2. elismeri az újonnan érkező bevándorlók, különösen a nők nehézségeit, akik a legkiszolgáltatottabb csoportot alkotják, mert kétszeres – etnikai származáson és nemen alapuló – megkülönböztetést szenvednek el; felhívja a tagállamokat, hogy erősítsék meg azokat a struktúrákat és szociális szolgáltatásokat, amelyek lehetővé teszik a bevándorlók számára, hogy zökkenőmentesen letelepedjenek, illetve, hogy tájékozódjanak a tagállamok alapelvei és jogszabályai szerinti jogaikról és kötelezettségeikről;

3. felszólítja a tagállamokat, hogy támogassák a bevándorló nőket megcélzó tájékoztató kampányokat, köztük a helyi és regionális szintűeket, amelyek célja a család által elrendezett vagy kényszerházasságok, a nemi szerv megcsonkítása és a testi vagy lelki kényszerítés megelőzése és megakadályozása; véleménye szerint az ilyen kampányokat a többnyelvűség jegyében kell tartani, mindenki által érthető egyszerű nyelvezet használata mellett;

2006. október 24., kedd

4. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy gondoskodjanak kifejezetten a nőkre vonatkozó olyan programok finanszírozásáról, amelyek információt nyújtanak a bevándorlóknak az Európai Unióba történő belépésre és ott-tartózkodásra vonatkozó előfeltételekről; szintén felszólít a konzuli és diplomáciai struktúrák megerősítésére, hogy hatékonyabban tudjanak foglalkozni a bevándorlással kapcsolatos szükségletekkel;

5. felhívja a bevándorlói szervezeteket, hogy ösztönözzék különösen női tagjaikat és azok családját is, hogy a befogadó társadalmak integrációs erőfeszítéseinek támogatása érdekében tevőlegesen munkálkodjanak az integráción, valamint azon, hogy ki tudják használni a befogadó országok által biztosított integrációs lehetőségeket;

6. hangsúlyozza, hogy a 2003/86/EK irányelvet még nem hajtotta végre valamennyi tagállam megfelelő módon, ami tekintélyes mozgásteret hagy a női bevándorlókkal szembeni megkülönböztető bánásmódnak;

7. felhívja a tagállamokat, hogy nemzeti és nemzetközi egyezményeik alapján garantálják a női bevándorlók alapvető jogainak tiszteletben tartását – függetlenül attól, hogy jogállásuk megfelel-e az előírásoknak vagy sem –, különösen a gyermekek és migráns munkavállalók rabszolgasággal és erőszakkal szembeni védelmét, a sürgősségi betegellátáshoz, a jogi segítségnyújtáshoz és az oktatáshoz való hozzáférést, az egyenlő bánásmódot a munkahelyi körülmények tekintetében, valamint a szakszervezetekhez való csatlakozás jogát (a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló ENSZ-egyezmény – 1990);

8. felhívja a tagállamokat, hogy nemzeti jogszabályaiknak és a nemzetközi egyezményeknek (a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló ENSZ-egyezmény – 1990) megfelelően biztosítsák a gyermekek oktatáshoz való hozzáférését azon női bevándorlók számára, akiknek jogállása rendezetlen;

9. felhívja a tagállamokat, hogy harmadik országok állampolgárainak belépésére vonatkozó kétoldalú munkaügyi megállapodások vagy egyéb módszerek révén biztosítsák, hogy – összhangban a közösségi vívmányokkal – a női bevándorlók biztos jogállással és munkaügyi státusszal rendelkezzenek a befogadó országban, és ne érje őket a nemükön vagy a származásukon alapuló megkülönböztetés;

10. felhívja a tagállamokat, hogy az erőszak áldozatai számára megfelelő orvosi, jogi és szociális támogatás nyújtásával, az áldozatok számára szociális rehabilitációs programok végrehajtásával, a szexuális kereskedelem áldozatai számára menekült jogálláshoz való hozzáférés felajánlásával – megfelelő módon figyelembe véve az áldozatok biztonság és védelem iránti igényeit –, valamint a női bevándorlók számára a befogadó országban meglévő jogaik vonatkozásában megelőző információk nyújtásával hatékonyan lépjenek fel a női bevándorlók ellen irányuló erőszak valamennyi formájával szembeni küzdelem érdekében;

11. felhívja a tagállamokat, hogy a 2004/81/EK irányelv értelmében az autonóm jogállásra irányuló kérelmek elbírálásakor megfelelő módon vegyék figyelembe az erőszak – különösen a fizikai vagy pszichológiai erőszak, többek között a kényszerházasság vagy a közvetített házasság fennálló gyakorlata – áldozataivá vált női bevándorlók körülményeit, valamint gondoskodjanak arról, hogy e nők védelme érdekében megtegyenek minden közigazgatási intézkedést, egyebek mellett biztosítsák a segítséghez és a védelmi mechanizmusokhoz való hatékony hozzáférést; felhívja a tagállamokat, hogy az emberkereskedelem, különösen a nők és gyermekek kereskedelme megelőzését, felszámolását és megbüntetését célzó fent nevezett jegyzőkönyv rendelkezései alapján egyszerűsítsék a szexuális kereskedelem áldozatai számára az ideiglenes vagy állandó tartózkodási engedély megadására irányuló eljárásokat, valamint fogadjanak el intézkedéseket azért, hogy kivételes körülmények esetén különleges tartózkodási engedélyeket hagyjanak jóvá annak érdekében, hogy a jogállással nem rendelkező külföldi áldozatok számára lehetővé tegyék az erőszak elől menekülést;

12. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a harmadik országokkal kötendő kétoldalú megállapodásokat az Európai Unió alapjogi chartája és az emberi jogokról és alapvető szabadságokról szóló európai egyezmény tiszteletben tartása alapján tárgyalják és kötik meg, különösen a házasság, válás, szülői felügyeleti jog, megtagadás vagy poligámia esetén a személyek jogállása tekintetében;

13. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mivel a szórakoztató és szexuális iparágak robbanásszerű fejlődése további migrációs csatornákat jelent a bevándorló nők számára, fejlesszék azt a jogi keretet, amely garantálja a női bevándorlók számára azt a jogot, hogy saját útlevelük és tartózkodási engedélyük lehessen, valamint amely lehetővé teszi bármely személy e dokumentumok elvétele miatt történő büntetőjogi felelősségre vonását, összhangban a 2006. július 24-i, az ENSZ emberkereskedelem, különösen a nőkkel és gyermekekkel való kereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló jegyzőkönyvének (2000) az Európai Közösség részéről történő megkötéséről szóló 2006/619/EK tanácsi határozattal [1];

[1] HL L 262., 2006.9.22., 51. o.

14. felhívja a tagállamokat, hogy a foglalkoztatással és a társadalmi integrációval kapcsolatos nemzeti cselekvési terveikbe foglaljanak bele olyan intézkedéseket, amelyek előmozdítják a női bevándorlók munkaerő-piaci részvételét, küzdenek a nem bejelentett munka ellen, biztosítják szociális jogaik (egyenlő fizetés, szociális biztonság, nyugdíjjogosultság stb.) tiszteletben tartását, támogatják a vállalkozó szellemet, gondoskodnak arról, hogy az időskorú női bevándorlókat ne sújtsa szegénység és kirekesztés, valamint előmozdítják a szociális partnereknek és szakszervezeteknek a nők társadalmi és gazdasági integrációja folyamatában betöltött szerepe vállalását;

15. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a női bevándorlók nyelvórák formájában megfelelő és alapvető oktatásban részesülnek, valamint hogy ellátják őket az alapvető emberi, politikai és szociális jogokra és a befogadó országbeli demokratikus elvekre vonatkozó információkkal, ami megkönnyíti a befogadó országba történő, zökkenőmentes társadalmi integrációjukat, valamint megvédi őket a családban és a társadalomban történő megkülönböztetéstől;

16. hangsúlyozza különösen a női bevándorlóknak az oktatáshoz és a nyelvi képzéshez való feltétlen és egyenlő, prioritást élvező hozzáférésének szükségességét, ami alapvető előfeltétele a társadalomba és a munka világába történő, valós beilleszkedésnek; felkéri a tagállamokat, hogy vezessenek be kötelező nyelvi képzést a bevándorló nők és leánygyermekek számára, integrációjuk megkönnyítésének, valamint a családban és a társadalomban zajló megkülönböztetés elleni védelmük egyik módjaként;

17. felhívja a tagállamokat, hogy segítsék elő a fiatal női bevándorlóknak a befogadó országok oktatási és képzési rendszereihez való hozzáférését, valamint támogassák az egész életen át tartó tanulás területén a 2007–2013-as időszakra vonatkozó integrált cselekvési programban való részvételüket – amely magába foglalja az Erasmus, a Leonardo da Vinci, a Comenius és a Grundtvig programot –, továbbá a Socrates programban, a Kultúra 2007–2013 és a Cselekvő Ifjúság 2007–2013 programokban való részvételüket; úgy ítéli meg, hogy különösen fontos a nők szakmai képesítéseinek és készségeinek (különösen a tudományos diplomák) elismerése, valamint a jobb integrációt lehetővé tévő nyelvi képzésekhez való hozzáférés biztosítása;

18. felhívja a tagállamokat, hogy segítsék elő a bevándorló nők munkához való hozzáférését, valamint gondoskodjanak megfelelő szakképzésről olyan pozitív intézkedések elfogadása révén, amelyek a bevándorló nők által a munkaerőpiacon elszenvedett kettős megkülönböztetés leküzdésére irányulnak, illetve a munkaerőpiachoz való hozzáférés, valamint a munkájuk és a magánéletük kiegyensúlyozása szempontjából számukra kedvező feltételek megteremtése révén, különösen elérhető gyermekgondozási intézmények létesítése segítségével;

19. felhívja a tagállamokat, hogy mutassanak különleges érzékenységet a női bevándorlók társadalmi és politikai életben való részvételének a nemzeti jogszabályokkal és azokból eredő lehetőségekkel összhangban történő ösztönzésében;

20. rámutat arra, hogy nem tűrhető el és nem nézhető el kulturális vagy vallási okok miatt, hogy a szülők megakadályozzák, hogy bevándorló leánygyermekeik sportoljanak, ússzanak és iskolába járjanak; felhívja az iskolákat és a hatóságokat annak biztosítására, hogy a bevándorló leánygyermekek vegyenek részt az iskolai oktatásban, valamint nemzeti szabályaikkal összhangban a kötelező iskolalátogatás kikényszerítésére;

21. hangsúlyozza, hogy a nemzeti helyi és regionális hatóságoktól kérik, hogy aktív politikával játsszanak egyre bővülő szerepet a női bevándorlók integrációjának folyamatában, folytassanak intenzívebb nyitott párbeszédet a bevándorló-közösségekkel és hálózatokkal való kommunikáció és együttműködés érdekében, és felhívja a tagállamokat és az Európai Uniót, hogy anyagilag és információcserével támogassa ezeket az erőfeszítéseket, hogy így kezelni lehessen az olyan problémákat, mint például a lakhatás, „gettósodás", bűnözés, közszolgáltatásokhoz, szociális szolgáltatásokhoz, egészségügyi ellátáshoz, gyermekgondozáshoz való hozzáférés stb., hangsúlyozza továbbá a szervezett bevándorlói közösségek és a nem kormányzati szervezetek szerepét is, amelyek tanácsot, tájékoztatást és támogatást nyújtanak a női bevándorlók számára;

22. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden szükséges intézkedést a női bevándorlók és a leánygyermek bevándorlók jogainak védelme és az általuk a származási közösségekben tapasztalt megkülönböztetés elleni küzdelem érdekében, a nők alapvető jogait esetlegesen sértő kulturális és vallási relativizmus valamennyi formájának elutasításával;

23. felhívja a tagállamokat, hogy fogadják el és hajtsák végre a női nemi szerv megcsonkítására vonatkozó meghatározott jogi rendelkezéseket, továbbá vezessék be a női nemi szerv megcsonkítására utaló esetek egészségügyi dolgozók általi kötelező rögzítését, legyen szó akár nyilvánvaló, akár pusztán a megcsonkítás gyanúját megalapozó esetekről;

24. felhívja a tagállamokat, hogy nyíltan szólaljanak fel a nőkkel szembeni, hagyományalapú erőszak ellen, ítéljék el a női bevándorlók és leánygyermekek emberi jogainak családon belüli megsértését, továbbá hogy ellenőrizzék, mely jogszabályokat kell alkalmazni a családtagok felelősségre vonására, különösen az ún. becsület védelmében elkövetett bűncselekmények esetében;

25. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a származási országokat, hogy lakosságukat lássák el rendszeresen megbízható információkkal az EU bevándorlási politikájával és kihívásaival, a férfi és női bevándorlók befogadó országbeli lehetőségeivel és kötelezettségeivel kapcsolatban azzal a céllal, hogy megakadályozzák a befogadó országokban az illegális bevándorlás negatív hatásait, valamint a női bevándorlók kirekesztődését és szexuális kizsákmányolását;

26. felhívja a Bizottságot, hogy a migráció és a nemzetközi védelem területén a közösségi statisztikákról szóló, javasolt európai parlamenti és tanácsi rendelet keretébe vegyen fel a női bevándorlókra vonatkozó megbízható mutatókat és összehasonlítható adatokat, hogy határozott kép alakulhasson ki helyzetükről, valamint az előttük álló problémákról;

27. felhívja a Bizottságot, hogy végezze el a meglévő pénzügyi eszközök és programok (az Európai Szociális Alap, az Európai Regionális Fejlesztési Alap, az Európai Menekültügyi Alap, az EQUAL kezdeményezés, a gyermekek, a fiatalok és a nők elleni erőszak elleni küzdelemre irányuló Daphne program, az európai oktatási, foglalkoztatási, valamint a társadalmi kirekesztés és diszkrimináció leküzdését célzó programok) révén a női bevándorlók érdekében végrehajtott harmonizált politikák és intézkedések minőségi és mennyiségi értékelését;

28. üdvözli a Bizottság harmadik országok állampolgárainak az EU-ba történő integrációjára vonatkozó közös keretprogram keretében tett azon kezdeményezését, hogy adjanak ki az integrációs politikákra vonatkozóan a tagállamok által követendő iránymutatásokat, és megjegyzi, hogy kifejezetten kiköti, hogy a megteendő intézkedéseknek figyelembe kell venniük a nemmel, valamint a nők, a fiatalok és a bevándorlók gyermekeinek helyzetével kapcsolatos, sajátos tényezőket;

29. felhívja a Bizottságot, hogy gyűjtsön az EU-ba irányuló bevándorlásra vonatkozó, a nemekkel kapcsolatos adatokat, valamint hogy szervezze meg ez adatoknak a Nemek Egyenlőségének Európai Intézete általi elemzését annak érdekében, hogy még inkább hangsúlyt kapjanak a női bevándorlók sajátos igényei és problémái, valamint a befogadó országok társadalmába történő integrálódásuk legmegfelelőbb módszerei;

30. üdvözli, hogy az Európai Beilleszkedési Alap egyik legfőbb konkrét célja a tagállamok szolgáltatásnyújtó szerveinek arra való kötelezése, hogy javítsák a harmadik országbeli állampolgárok, köztük a nők és gyermekek különböző csoportjai igényeinek teljesítését; kéri, hogy ezen intézkedési keretben nyújtsanak ingyenes tanácsadói szolgáltatásokat a női bevándorlók számára a nők jogai, az egészség, a szexuális és a reproduktív jogok, a foglalkoztatás és más kapcsolódó kérdések tárgyában;

31. üdvözli az említett közös integrációs alapelvekre történő, az Európai Unió Tanácsa által elfogadott hivatkozást, amely olyan ajánlások összefüggő rendszere, melyeknek az Európai Unió integrációs politikájának alapját kellene képeznie, és felhívja a finn elnökséget, hogy menetrendjében adjon elsőbbséget ezeknek az elveknek;

32. üdvözli azt a döntést, hogy 2007-et a mindenki számára biztosítandó esélyegyenlőség európai évének, 2008-at pedig a kultúrák közötti párbeszéd évének jelölték ki, amelyeket a nőkkel szembeni diszkrimináció fokozottabb tudatosítására, valamint arra kellene használni, hogy a társadalmat bővebb információkkal lássák el a női bevándorlók helyzetére és szerepére, kultúrájára, illetve a befogadó országban megvalósítandó törekvéseire vonatkozóan; megjegyzi, hogy léteznie kellene a tájékoztatást és a női bevándorlóknak az európai társadalmi eseményekben való részvételét elősegítő, kétirányú folyamatnak;

33. elítéli a kényszerházasságokat és felhívja a tagállamokat, hogy nemzeti jogrendjükben vezessenek be olyan intézkedéseket, amelyek üldözik a kényszerházasságokat kötő, illetve azok megkötését elősegítő állampolgáraikat, még azokban az esetekben is, amikor a kényszerházasság megkötésére az állam területén kívül kerül sor;

34. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vegye fel a női nemi szerv megcsonkításának való alávetés veszélyét az európai közös bevándorlási és menekültpolitika keretében a menedékjog kérésének indokai közé, az ENSZ menekültügyi főbiztosa által kiadott nemzetközi iránymutatásoknak megfelelően, amelyek szerint a menekültek nemzetközi meghatározása „kiterjed a nemi diszkrimináción alapuló panaszokra is";

35. sürgeti azon tagállamokat, amelyek még nem tették meg, hogy biztosítsák azt, hogy büntető törvénykönyvük értelmében hatékony és visszatartó erejű büntetések vonatkozzanak a nőkkel és a gyermekekkel szemben elkövetett erőszak valamennyi formájára, különösen a kényszerházasságra, a poligámiára, az ún. becsület védelmében elkövetett bűncselekményekre és a női nemi szervek megcsonkítására, illetve növeljék e témákkal kapcsolatban a rendőri és igazságügyi hatóságok tudatosságát;

36. aggodalommal veszi tudomásul, hogy a tagállamok törvényesként ismertek el poligám házasságot, noha a poligámia tiltott; felkéri a tagállamokat annak biztosítására, hogy továbbra is tekintsék a poligámiát törvénybe ütköző cselekménynek; sürgeti a Bizottságot, hogy fontolja meg a poligám házasságra vonatkozó tiltás beillesztését a házassági ügyekben alkalmazandó jogról szóló szabályok bevezetésére irányuló javaslatába;

37. felhívja a tagállamokat, hogy hajtsák végre a minden ember egyenlőségét biztosító politikákat, mint például a menekültek jogállásáról szóló 1951-es egyezményt annak érdekében, hogy a tagállamok által az illegális migráció ellen hozott intézkedések legyenek teljes összhangban a megkülönböztetés-mentesség elvével;

38. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2006)0438

A közösségi források beszedése

Az Európai Parlament állásfoglalása a közösségi források beszedéséről (2005/2163(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel a Bizottságnak a reformjáról szóló fehér könyvére (COM(2000)0200), és különösen annak az 96. intézkedésre vonatkozó részére, amely a jogalap nélkül folyósított összegek hatékonyabb beszedésének kezeléséről szól,

– tekintettel „a közösségi kiadások közvetlen és megosztott kezeléséből fakadó közösségi követelések behajtásának javításáról" című bizottsági közleményre (COM(2002)0671),

– tekintettel az egyes járulékokra, jogokra, adókra és egyéb intézkedésekre vonatkozó követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtási rendelkezések alkalmazásáról szóló, a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett bizottsági jelentésre (COM(2006)0043),

– tekintettel a 2001. évi mentesítésről szóló 2003. április 8-i állásfoglalására [1], és különösen annak (39)–(43) bekezdésére,

– tekintettel a 2001. évi mentesítés nyomon követéséről szóló 2004. január 29-i állásfoglalására [2], és különösen annak (7)–(9) bekezdésére,

– tekintettel a 2002. évi mentesítésről szóló 2004. április 21-i állásfoglalására [3], és különösen annak (7) bekezdésére,

– tekintettel a 2003. évi mentesítésről szóló, 2005. április 12-i állásfoglalására [4], és különösen annak (83)–(85) bekezdésére,

[1] HL C 64. E, 2004.3.12., 199. o.
[2] HL C 96. E, 2004.4.21., 112. o.
[3] HL C 104. E, 2004.4.30., 640. o.
[4] HL C 33. E, 2006.2.9., 169. o.